

Bankerne i Davisstrædet, men hvor lang Tid dette Storfiskeri kan holde, er der ingen, der kan sige noget bestemt om.

Men paa Grund af de Udtalelser, der er fremført baade det ene Sted og det andet Sted om de store Rigdomme paa Grønland og i Havet Vest for Grønland, staaer vi allerede nu overfor en Legendedannelse. Mange Mennesker tror, at det er uhørte Rigdomme, der er deroppe baade paa Land og i Havet, og at det alene er den grønlandske Styrelse, der er en Hindring for, at disse uhyre Rigdomme bliver udnyttet paa forstaaende Maade. Ærede Medlemmer vil erindre, at der for et eller halvandet Aars Tid siden blev udtalt, at der endogsaa var saadanne Landbrugsmuligheder paa Grønland, at man med stor Lethed vilde kunne placere 50 000 danske Husmænd deroppe. Og i Artikler i Tilslutning dertil og paa anden Maade har man ogsaa talt om de andre store Muligheder, der var paa Landjorden deroppe. Det fører naturligvis til — navnlig naar det er Danske, der fremfører noget saadant —, at andre, der ikke har haft en saa rig Anledning til virkelig at studere Forholdene, tror, at her maa der være noget særligt at tage i Vare. Naar hertil kommer, at visse nationale Interesser gør sig gældende, er det klart, at vi i Virkeligheden ved disse fantastiske Beretninger om Rigdomme har været med til at skabe os selv Vanskeligheder, som vi kunde have undgaaet.

Naar jeg fremfører dette ved denne Lejlighed, er det, fordi vi i den allersidste Tid staaer overfor Beretninger, der er endnu mere fantastiske end Beretningen om de 50 000 danske Husmænd, der skulde kunne finde lønnende Erhverv oppe paa Grønland. I en Artikel „Hvad skal vi med Grønland?“ i det islandske Blad „Timinn“ for 24. September 1926 skriver Jon Duason, efter paa passende Maade at have æreskændet Danskerne for at være Blodsugere og Bødler, der har holdt og fremdeles holder Grønlænderne i Slavehold og Trælletag, at Grønland tilhører Island. Han kommer forholdsvis let til den Opfattelse, han fastslaaer som en uomstødelig Kendsgerning, at Grønland slet ikke tilhører Danmark, men at det er Island, der i Virkeligheden er den retmæssige Besidder af Grønland. Derefter beskriver han Grønlands Herlighed, baade hvad an-

gaar Fiskeri, Handel, Landbrug og Industri samt Landets umaadelige Rigdom af Metaller af forskellig Art. Hvad Landbruget angaar, er Forholdet dette, at han har suget sin Næring fra vore egne Beretninger om, at der kunde leve 50 000 Husmænd oppe paa Grønland. Han siger videre i denne Artikel: „Hvad skal de islandske Bondesønner med Grønland? Samles der ikke her ude fra Landet aarlig en Mængde unge Mennesker, der ikke har Raad til at købe Jord, men forstaaer sig paa Landbrug og helst vil drive dette Erhverv? Har vi ikke fuldt Brug for Grønlands Fjorde til disse Mennesker, der hverken har Jord eller Ejendomme? De mindre danske Landbrugs Forening“ — altsaa Husmændenes — „har efter Forslag fra Islands Landbrugsbestyrer Sigurdur Sigurdson anmodet den danske Regering om at drage Omsorg for, at Folk uden Jordbesiddelser ude paa Landet i Danmark faar vor Odelsjord Grønland til Ejendomme og Bebyggelser, saaledes at de ikke nødsages til at flytte til de danske Købstæder“.

Denne islandske Skribent, der er højst uvenlig sindet overfor Danmark, fortæller altsaa sine Landsmænd, at Danmark voldfører Befolkningen paa Grønland, og at Grønland har saadanne Rigdomme, at naar man blot rejser derop og bosætter sig der, er man straks ude i Forhold, der sikrer en for Resten af Livet. Han fortæller vidtløftigt om, hvilke Muligheder der er baade for Handel, Fiskeri, Agerbrug, Industri og Minedrift. Jeg fremdrager dette, fordi jeg tror, at vi hernede bør drage Lære af, hvilken Virkning vore alt for fantasifulde Beretninger om Grønlands Rigdomme kan føre med sig. I den samme Artikel, som jeg her har citeret, fremføres der endvidere følgende, som jeg skal tillade mig med den højtærede Formands Tilladelse at oplæse: „Skønt der endnu ikke er udvundet Malm paa Grønland, kan man dog med Sikkerhed fastslaa, at det er umaadelig rigt paa Malm. Det er det trediestørste Land, hvad Malmfund angaar. Grønlands Geologi giver ogsaa et utvetydigt Vidnesbyrd derom“. Det er noget nyt, i alt Fald for os hernede. Vi har ikke opdaget, at der findes saadanne Malmfelter paa Grønland. Der har tværtimod været foretaget mange Undersøgelser, men alle har de givet et negativt Resultat. Og det er ikke blot Danske, der har taget